

Xin mời quý bạn yêu thơ thăm Vườn Thơ của Nhà Sĩ Ngô Minh Hồng

TIẾNG LÒNG

(Trích "Tiếng Lòng" xuất bản năm 1996)

Tôi viết mãi, bao năm rồi chưa trót
Mặt bài thơ thong nhè, nhẹ thong quê
Quê tôi đó, xong chong cao có ngón
Và máu hồng loang đỏ cón khè

Quê tôi đó, bốn nghìn năm bắt khuốt
Dâu bện tang thong, hồng phở bao thúi
Thăng Long cũ, bóng rống bay rốp đót
Sông Bờ chĐống cón nhón vón còn tói

Quê tôi đó, bứu trúi Nam, nóc Viết
Năm cón Ô, ba múi sáu phở phống
Giồng Hống giang vón muôn đúi tha thúi
Bón Ninh Kiủ tà áo trống nống hống

Quê tôi đó, bện sông đuy tôm cá
Nhống ruống đống bát ngát cánh cò bay
Giết nống m, p yêu tình mái lá
Làn gió hiển ru tiống sáo cung mây

Thơ NGÔ MINH HỒNG

Tài liệu: Ngô Minh Hồng
Chuyên đề: Nghệ thuật, 21 Tháng 3 Năm 2010 20:10

Quê tôi đó, bây giờ xa xôi lắm
Ai tham tàn, ai cướp mất quê tôi !
Thân vong quốc, đời là cay đắng
Kịp tha hàng, tôi nhấc phần con người

Chưa thể chết nên tôi còn phải sống
Sống để nhìn lại mình quê tôi
Đã có lúc chiêm bao làm Phù Đổng
Gặp mẹ Mê Linh mẹ mất thu và trả

Mình không thể, vì tài hèn, phần bé
Nên tôi viết mãi chưa thành lời
Thần nước mất xin gọi về quê Mẹ
Nơi u hoài tháng ngày, tiếng lòng tôi !

LỜI NGUYỆN ĐÊM GIÁNG SINH

(Trích thi phẩm "Tiếng Lòng" xuất bản năm 1996)

"Vinh danh Thiên Chúa trên trái
Bình an đến cho người thiện tâm"

Đêm Giáng Sinh âm thầm con nguyện
Xin ban cho dân Việt chúng con
Tha hàng ngày mệt mỏi năm tròn
Về lòng mẹ Chúa và còn thương nhau
Trong khốn khó buồn đau họ nên
Bày chim Hông phân tán phần người
Chúa ơi, xin hãy chờ đợi
Cho dân nước Chúa mất phần quay về

Cho đ t Vi t màu quê t i i
Núi sông kia mãi mãi còn xanh
Tiên R ng, trang s li t oanh
Đình - Lê - Tr n - Lý rành rành còn ghi
B ch Đ ng Giang c c thì v n đó
Gò Đ ng Đa m c có m đầu
Tr i qua l m cu c bi n dâu
N c con đã đ th m s u, Chúa i !

" Vinh danh Thiên Chúa trên tr i
Bình an đ i th cho ng i thi n tâm !"

□

ĐÊM CHÚA GIÁNG TR N

(Xin g i v nh ng ng i yêu n c trong nhà tù VC i quê nhà)

Giáng Sinh, Hà N i, Sài Gòn
Ph ph ng t p n p, đ p đ n ng i, xe
Quan bà g m l p, hung che
Quan ông thù ti p b n bè rình rang
Phong bì giá tr là vàng
Ng n ngang t ng v t hân hoan l i m ng
Đêm xanh, ti c đ , t ng b ng
Câu c i ti ng nói t ng ch ng thâu canh
Th mà g n đó, ch , anh
Nhà tù l nh l o, v ng tanh ti ng c i
Giáng sinh nào bi t phút vui
Ch nghe xi ng xích vang l i khóc than
Khóc r ng b o ng c tham tàn
B t ng i yêu n c x gian án tù
V t nh này có thiên thu
V n còn đ m gi a tâm t loài ng i!
Ti'ng h n đã v t ngàn kh i
T m lòng trung nghĩa, đ t tr i ch ng tri
Đêm đen r i ph i qua đi
Bình minh r c r , uy nghi, đ n ngày
Tôi tin th gi i, đêm nay
Giáng Sinh, Chúa s ban đ y h ng ân

Đêm nay, đêm Chúa giáng trần...

24.12.2002

□

QUÀ XUÂN VÀ NIỀM HY VỌNG

(Xin gửi về Quê Hồ Chí Minh và đồng bào tôi ở VN)

Lời mời mùa xuân lòng tôi
Nga vòng trái đất phía bên kia
Quê hương tôi đó ôi buồn lắm
Mọi chín xuân qua lời hẹn thề

Quà gì đây xin gửi?
Dâng Cha già yêu mến vui
Con xin biếu Mẹ này, con gió
Con sẽ chôn đóa hoa kiêu ngạo!

Bút viết này đây, em đừng anh
Hỏi người có biết tôi ở đâu xanh

Đàn anh ghi vết hằn trên đá
Lưu lại muôn đời di tích oanh

Gửi đến người yêu mến hỡi
Và xin cảm tạ nhàn nhàn mong
Người ơi, duyên nợ may tròn đời
Là lúc thanh bình khắp núi sông ...

Anh gửi về em cánh gió chiều
Nhàn nhàn cơn mưa ngọt, bé thơ yêu
Mưa làm mát lại hồn tinh khiết
Gió trở về em nhàn nhàn cánh diều

Từng chèo xuân này mắt chèo khăn
Chèo lau mắt lại giờ ngày xanh
Lau dòng máu đỏ tim về
Tạm liêm đi bao nơi nhàn nhàn

Số Vết đôi dòng từng các em
(Người ơi em khắp chốn - đã, chèo quen)
Này hồn kiêu mầu Quang Trung đó
Nét nét Lam Sơn máu giặc hoen

Đó trái cam vàng, kia người lau
Bách Đằng ai đóng cọc sông sâu
Diên Hồng Hỡi Nghênh vang hỡi trượng
Phù Đằng còn đây tiếng vó câu

Tôi gọi về em những ngày
Về bao hy vọng chôn tằm lòng
Em ơi, truyên thán anh hùng
Về sống trong tim, máu Lạc Hồng

Chính nghĩa em đi đường
Về lau sáng mắt mông
Tôi lao bút thép vào tim
Sát cánh chung vai gông

MÙA ĐÔNG VÀ LY KHÁCH

Lời mời mùa Đông, lời tuy
Như bao Đông cũ
Bao Đông còn những sự
Thì về đau buồn, về thôi !

Thì có gì đâu phải
Về là bão tuyết, về
Về mây giăng xám
Về những vô tình, gió thoảng qua !

Về những cành mong lá, đường
Tư bao Đông cũ
Những mùa náo huyên thiên
Về trong lòng về nhánh

Thơ NGÔ MINH HỒNG

Tác Giả: Ngô Minh Hồng
Chúa Nhật, 21 Tháng 3 Năm 2010 20:10

Đi gió mùa Xuân m tr v
Cành xanh nõn lá m trắng khuya
Búp non, ng c chu t, căng đ y nh a
N n vô th ng m t s m kia

Ly khách nhìn hoa, th y m lòng
Bóng đ i b ng đ p, d u ngày Đông
Tuy t r i có nh h n hoang th o
Cũng bi c đ n theo ánh nguy t h ng ...

KHÍ THƠ ĐÔNG ĐA

M t năm th m tho t qua g n h t
X p l ch ngày thêm m t chút v i
Mái tóc phong tr n bao s i b c
Mà đ ng v h i, c dài thôi !

Hăm m t năm qua thân khách tr
N a h n l m ch t, n a h n điên
Soi g ng, ta th y ta hèn quá
Quê m t r i sao... h i c nguy n !

H i n ng, hãy ng ng c n đ i h n
Cho ng i dân Vi t xót th ng nhau
Bi n i, êm l i c n h ng th y
Đem l i ni m tin v i t hào !

Đốt hết, hãy bùng nổ
Chôn vùi đau khổ
Gió ơi, hãy thổi
Xóa sạch tàn mạt

Chào ôi, bao năm
Oan trái bao năm
Đốt hết, hãy bùng nổ
Lời Trôi, nhân quả

Còn dăm ngày nữa
Lịch sử này cũng trôi
Hòn cũ Đàng Ngoài
Ta về quê Mẹ già Xuân sang....

CẢM ƠN NHỮNG TÂM HÌNH NHƯ CHỚP

☐

Xin cảm ơn NHỮNG TÂM HÌNH NHƯ CHỚP
Chớp chớp đau thương, khôn khờ, nào

Còn nhớ rớt nhũ u, nhũ u lóm, quê
Là nước Việt Nam từ ngày công chi m

Ôi, nhớ hình kia không hờ khan hi m
Nhớ ng hi m t m lòng ch p đ chia đau
Ch th y ng i ta ch p c nh sang giàu
C nh thác lo n, c nh cung t n m n

Còn nhớ kinh hoàng d i tay qu d
Ng i ta quên ...dù m i đó, không xa
Vâng, xin ng i nh ch p đ may ra...
Ai th ng xót, đ ng lên g y d ng cu c ...

Đ c bài thơ, m t tôi nhòa l t
Vì ý thơ nhớ ng c quý, sáng ng i
C m n tình cho đ t n c, th i !!!

KHÓC NG I ĐÁY BI N

*(Vi t đ khóc cho mình và cho nhớ ng thuy n nhân kém may m n trên đ ng v t bi n tìm T
Do sau 1975)*

Tháng T ra bi n khóc ng i
Oan h n h i, đáy trùng kh i, xin v
Bi n chi u vàng ánh tà huy
Dài tay sóng nứ b c đi vô h n
Đ ng trên b đá cô đ n
Khóc ng i b ng ti ng th bu n xót xa
Ai hay đáy bi n là nhà
Máu pha l h n chan hòa đ i d ng
Th t da nát d i b o cu ng
Ngàn trang huy t s bên đ ng t sinh!
M t bu n nhìn sóng bi n xanh
Th y s ng khói v n vô tình khói s ng
Mà lòng đòi đo n đau th ng
Xót ng i đáy bi n đ n tr ng ch a nguôi !

Tháng Tư ra biển khóc ngời
Hồn linh, chông giám đôi lị th đầu
Tôi vì n x, ngời i biển sâu
Chung hồn l u l c, chung s u quê h ng
Ngời i trên sóng n c trùng d ng
Tôi khung c a h p, gió s ng b n mùa
Bóc t li.ch. L i Tháng Tư!
Đau tình sông núi làm th khóc ngời
Ngời i vùi x ng tr ng biển kh i
Còn tôi s ng ki p dân H i vì ai ?

ANH HÙNG VÔ DANH

(M t nén h ng t ng n m v anh hùng vô danh trong l ch s . Xin c m n m t ng i b n đã k l i câu chuy n th ng tâm nh ng hào hùng này c a ng i ph n Vi t nam, v m t v Trung sĩ c a quân l c VNCH. Bà đã sát cánh v i ch ng đ chỉ n đ u ch ng l l cu c t n công xâm l c kh c l i t c a CSVN t i m t căn c Ph c Tu Và chính bà cũng là ng i ph lá c vàng lên thi th c a ch ng sau khi v anh hùng tu n t i vì l nh đ u hàng ngày 30/4.1975. Trong giai đ n l ch s này, có th đây ch là m t tr ng h p trong nhi u tr ng h p t ng t mà chúng ta không bi t vì không có ng i k l l Mong r ng bài th nh bé này là m t bông h ng, là nh ng l i tôn vinh c a tác gi g i đ n ng i ph n Vi t Nam can đ m kh kính hi n v vùng đ t nào đó trên qu đ c u.)

Hai tay nâng m nh khăn tang
Trăm năm thôi vĩnh bi t Chàng t đây!
Vì đâu đ n n c non này
L nh kia sao l i trối tay anh hùng ?
Tr c h n b c t non sông
Thiên thu đâu l th n cùng c cây !?
M t mù b n phía tr i mây
Ti ng g m đ i bác, ti ng cày xe tăng
Phút giây oan nghi t b t b ng
Gi n c n h ng th y cu n phẳng s n hà
Âm th m, Chàng b l i ta...
Gi a trăm ngàn n i xót xa ngh n ngào!

Kể dài, kể rữ trên cao
Nghe ngang nghe nhích n hào b không

Đau thong, nhìn lị xác chong
Chàng đi theo nọc, em không trách Chàng!
Xé manh áo, quấn khăn tang
Lên đờu con trờ, hai hàng lờ rờ i
Xa nhau! ... Vĩnh biệt nhau rờ i ...
Mà không nói đờ c mọt lờ i tờ ly !
Mọt thờn chong khép làn mi
Mọt dòng máu đờ, tờ thi lờ nh đờn
Ôm chong, thân ngã vào thân
Tờ bờ pháo giờ c xa gờn m vang
Hai tay nâng lá cờ vàng
Phờ lên cho m lòng Chàng, lòng ta!
Tên Chàng dù chong sờ hoa
Nhờng hờn Chàng đã nhờp hòa núi sông

VÔ DANH VẠN THUẬN ANH HÙNG!!!

THƠ S

1.
Thờ sờ chao lờ i, quá nhiờ u nhờng
Hờ hờ, thờ c thờ c biờ t đờu lờng
Dân lành tắm tờ i đờ i trờu ngờ a
Giờ c đờ huy hoàng mờng bá vờng
Thờng kờ trung thành bờ i tờ quờ c
Giờn loài phờn trờ c phá quờ hờng
Ngày nào hờ i ngoờ i ta đờàn kờ t ...
Trờ sờ ch nờ m vùng, sờ ch bờ t lờng ?!

2.
Trờ sờ ch nờ m vùng, sờ ch bờ t lờng
Thờ ngờ i tờ nờn chờn tha phờng

Mũi không chán n, không phân hóa
Thêm vng tin yêu, vng l p trng
Vĩ cng, khi xa a rĩ lãnh th
Vĩ ta, này lúc giĩ biên cng
Lĩn ranh Quĩc - Cng mà mình bĩ ch
Cĩ sĩ bay vàng khĩp cĩ hĩng !

XIN ĐN CÙNG NHAU

(Bài thơ thay lĩ tâm s, xin gĩ đĩn đĩng bào Vĩt Nam, quĩc nĩ và hĩ ngoĩ, mĩ lĩ a tuĩ, yêu quê hĩng, đĩt nĩ c, luôn mĩ u dũ cho mĩt Vĩt Nam Không Cng Sĩ n. riêng tĩng Quĩ Chĩn hĩ u và Bĩng Hĩ u)

Vĩ yêu chính nghĩa, gĩp nhau
Vĩ chung lý tĩng, tuyĩn đũ u, đũ u tranh
Chĩa thân cũng sĩ là thân
Đĩng thanh tĩng ng, tinh thĩn nghìn xa !

Tâm tình xin gĩ vào th
Tiĩng lòng tha thiĩt dũt mĩ trao ngĩĩ
Sĩt son mài kiĩm bên trĩĩ
Vĩ quê, tĩn hiĩn, vì đũĩ, xông pha !

Xin tô đĩm lĩ sĩn hà
Bao năm chĩ bĩĩc Kinh Kha lên đũĩng
Mong tài Nguyĩn Huĩ, Trĩng Vĩĩng
Đem lòng Hĩng Đũo, Trinh Nĩĩng cũ u đũĩ

Đũng Đa mong mĩt xuân tĩĩ
Cho dân nĩĩc Vĩt ngĩĩ ngĩĩ sĩng vui
Non sông đã đũ dũp vũĩ
Hĩĩ lòng bĩt khuĩt, hĩĩ ngĩĩ bĩn phĩĩng !

Cng còn thũng trĩ quê hĩĩng
Dân ta còn chũ u đau thĩĩng khũn cũng
Quĩc thù còn nhĩc núi sông
Muĩn tim còn nhĩc, muĩn lòng còn đau

Thĩĩn hĩĩ đũn cũng nhau
Nĩĩm tay ta dũng chiĩn hào, đũĩ quê !

XUÂN XÁM

Xuân, sao mây xám ngang trời
Đã mua áo mới, sứt sùi tay áo
Mùa gieo như là trời hạn
Nhớ tìm vong quốc nhìn nguỵ, tìm đau ...
Đau vì trời non vùi nhau
Cùng kia chiếm nước, đã sủu máu quê
Bao năm chôn thaỵ đống ngổn
Mà người đã bỏ vào mê, thay lòng !
Mặc cho vùi nước long đong
Mặc cho dân tộc vòng tang đau
Mình sao đất nước công hờu
Dù là phận bèo tình sâu, gieo ngòi ...
Đem màu bạc khời, vàng thoi
Quên câu bia miệng muôn đời, trong
Thơ người là chôn non sông
Buồn cái ý nghĩa con Rồng cháu Tiên
Mua rồi, rồi mấy ngày liền
Nhìn màu xuân xa'm, lòng riêng đống sủu
Xin mua xanh lá ngàn dâu
Đời hình thay cảnh cho màu quê hờn
Cho ai bỏ bỏ m đống
Nhớ ra chính nghĩa tìm phụng quay về
Cho bình minh nở trên quê
Cho Xuân, én hát nào nở nhìn mua

CHUYỆN BUỒN THÁNG TƯ

(Kính dâng Quê Hương Việt Nam và người Anh Hùng Sĩ đã hy sinh ngày 30/4/75)

Hỡi ai thơ ông quê hỡi ông
Xin nghe tôi kể chuyện buồn tháng Tám
Tháng Tám, trời đất mây mù
Lũnh hàng, bông súng, thiên thu còn buồn!
Nghẹn ngào, nhọc tụi, đau thơ ông
Oan khiên máu đổ ngộp đổ ông lui quân
Thân người đi xuống theo thân
Không làn đất phôi, không lờn tim nỡ a!
Xác người đi bón gốc rừng thối a
Nước tôi có mặt Tháng Tám kinh hoàng!

Tháng Tám nghe lũnh đũa hàng
Bao người đi thơ ông lá cờ vàng, quỳ sinh!
Nước nguy, vớ nước, quên mình
Mặt thành, anh dũng cùng thành, chết theo!
Tháng Tám khói lờ a ngớt nghèo
Vô danh quố c số bao nhiêu anh hùng!
Tháng Tám vớ trớ khóc chông
Mồ giã chan chĩa giọt hồng khóc con
Tháng Tám đi bác nể giòn
Trớ thớ chết thớ m dớ i cớ n đớ n thù
Tháng Tám rừng cớ a lao tù
Nước tôi tở đớ y đau nhớ nớ i đau
Núi rừng ngớ i nớ i chân nhau
Kiếp tù lờ nhớ t đớ a cớ u, thớ m chớ a!
Trong tù, tù chết nhớ mớ
Ngoài tù, dân chết bên bờ biển đông
Biển xanh pha đớ máu hồng
Rừng xanh lờ đớ tở ng dòng mớ hôi!
Tháng Tám ai biển nớ c tôi
Thành lò hĩa ngớ c thiêu ngớ i tang thớ ng!

Hỡi ai còn nhớ quê hỡi ông
Lũnh nghe tôi kể chuyện buồn tháng Tám
Nghe rồi, xin chớ làm ngớ
Vì quê ta đã đớ n giớ đớ i thay
Góp vào, xin góp bàn tay
Làm cớ n gió lờ ng thớ i bay mây buồn

Ai còn nghĩ đớ n quê hỡi ông

Đừng lên mà rủa nòi họ n Tháng T!

LỜI MỜI THUYỀN NHÂN

(Tôi ngẩng đầu Thuyền Nhân Việt Nam trong cuộc
vượt biên đau đớn ngẩng đầu lạ chớ loài người)

Tôi đang sống cuộc bình yên
Núi họ ngẩng đầu nhìn thềm riêng một vùng (1)
Lên cùng với núi với sông
Tôi yêu trang sách hào hùng nước tôi
Yêu dân, bao chức triều người
Sống đời nhân bản, xây đời công lao (2)
Thông minh, bất khuất, anh hào
Yêu quê, xứng đáng máu đào, đáng quê
Hóa Giang dũng cảm làm thơ
Diên Hồng đứng trước bệ liệ t oanh
Quê tôi là một bức tranh
Rừng vàng, biển ngọc, núi xanh, kiêu hùng ....

Thơ mà Bức Họa một dòng
Ai đem chia cắt đời lòng nước đau
Đừng cho vùi dập nhân quyền sống
Tôi nhìn vùi dập nhân quyền câu giã
Triều người dân Bức di
Vào Nam tòng đã đời mong cứu
Nào ngờ hãm một năm sau
Mình Nam cũng đời ngàu máu tươi (3)
Đau đớn ngẩng đầu chín tháng trời
Người không đời sống kiếp người, thềm chớ a !
Dân thành với thu hoang sơ
Quê họ ngẩng đầu nhìn có thềm a nhà giam
Đau lòng, tôi biết Việt Nam
Ra khỏi, vượt biển, tôi làm Thuyền Nhân !

Thuyền Nhân, nhấc chèo Thuyền Nhân
Từng ngả hạc a ngả gian trên hiên lên
Nào là bão tố giã đêm
Sóng nhèi, tàu vọt, ngả i chìm, ván trôi...
Nào dao hạc i tấc gươm ngả i
Thật thanh, thi u nết nết i mơn thuy n
Nào tàu chèo máy, lạt nghiêng
Ngả i theo sóng cuốn, ngả i thêm thiếp ch
Nào ngả i tàu lạt đũa ngả m
Xả ngả i trắng đũa san hô, cớ nh tàu !
Nào giấy thu táng thớt ng đau
Chợ ng ghèi gi v, m gào ni' u con ...
Mây đen, sóng cũng đen ngòm
Biển to, ngả i bé tí hon ... hải hùng
Nào tàu mọt tích biển đông
Không còn dẫu vọt trên dòng nước xanh
Ngả i may, cớ p bên an lành
Thật ng ngả i nả a cu c, lòng canh ca'nh s u
Thuyền Nhân, chèo chèo hớt đầu
Kể thêm nả a chèo lòng đau xót lòng

Vì ai con Lạt cháu Hồng
Chết đau đũa giã biển đông th này ???
Oan hạc dân Việt còn đây
Nhi hạc còn đó, vớt đũa, vớt đau....
Biển đông sóng vớt dũa s u
Hỡi ngả i chung nhợng nhợp c u nh, quên ...?

1- Nhãn là th s n r t đũa c biệt c a vùng Hồng Yên. Quả Nhãn vớt Ngọt, mùi thơm, cớ m dày, hớt nh. rất ngon, Xả đũa tiển vua nên gọi là nhãn tiển.

2- Lao đũa và chuyên c n. xin đũa ng hi u l m v 'i tên mọt đũa ng phải chỉnh tr

3- 1954 VC chia đôi Bắc Nam VN t i sông Bến H

TRƯỜNG NG CA CHO THÁNG TƯ ĐEN

*(Giới thiệu viên các cấp của nhà nước CSVN.
Riêng trường học, giới báo Việt Nam quốc gia và học sinh)*

Mỗi tháng Tư về, tôi lại làm thơ
Thơ bay khắp trời liên mạng
Nhờ mạng bài thơ nói về tôi đời
Nói thơ ng, nói ngay và nói thật chân tình

Tôi nói rằng quê đang thét tiếng bất bình
Và nói đời đã trong giấc tỉnh tuy
Ngàn núi lại đang vỗn mình rung chuyển
Đời giờ thiêng, đời giờ lo, nòng bùng ra ..
Trên đời của chúng ta này cho chính đời gây ra
Cả gian ác là từ đạo lý huy
Màn sụp đổ rồi, tuồng vào đống đổ nát
Bụi tàn hung thì sụp đổ sụp tàn !
Và nói rằng
Dân tộc Việt Nam
Nhờ ông Hoàng Đạo sáng chung tay làm tròn lời thơ sông Hoá
Đời gian sống có mặt mặt trời sáng to
Xóa đi bóng tối điều tàn
Bóng tối kinh hoàng của những người giam
Cả xích xiềng, cả màn chôn lấp
Cả tám chục triệu dân lành nghìn ngàn mịt mịt
Cho Việt Nam vàng mặt màu cờ

Mỗi tháng Tư về tôi lại làm thơ
Bằng nỗi xót xa từ trong tiếng thơ
Cho những mẹ những cha,
Những anh chị em và những chàng, những nữ
Những sinh viên học sinh
Những trẻ mồ côi, bị đói, đói u đời góc chợ
Rằng tôi thơ đời hát mặt người người
Nhờ ông, nhờ giới đã dài, tình nhân đời đi thôi !
Tình đời đời công bình cho dân nước
Đời mãi cúi đầu, cúi an, khiếp nhọc
Hãy ngừng lên và đời thơ làm người
Làm rằng giới nói khắp chốn, khắp nơi
Nhờ trách nhiệm khi nước nhà nhờ ông ph
Hãy tình nhân đời, chôn tay vào thơ c

Đông mai ngói than khóc đời ngày qua
Già nhóc cháu con nỗi nghiếp ông cha
Trời can đảm bước vào giờ lịch sử
Khởi đầu của hòa bình, can trường lên chèo
Hỡi Triều, Trường, Nguyễn Huệ, hỡi Ngô Quyền!
Cờ chiến, tre già, ngói sứt, nhưng yên
Còn cớ đời, hãy mau mà thắp đèn
Dù gió lộng, vẫy tay chèo, ta nhé ...
Mây tan đi, nhốt đèn phôi quang trời!
Ta sẽ đưa thuyền đến bến, đến nơi
Ý dân muôn thì lòng trời phôi tắp
Đưa bước nhé, hỡi muôn ngàn bước của
Núi không đi, ai có đến bao giờ ....

Cố gắng tôi với tôi làm thơ
Gửi các đồng viên, những người lãnh đạo
Con đường đó, đồng các ông xây dựng gian manh, là đạo
Nên những oan hồn đang đi ở đâu kia
Núi ông hỡi
Hỡi đi chi chi?
Thưa, hỡi đi một công bằng vay trả
Đồng tình ông báo tàn rỗi không sao cớ
Sống bình yên những tháng sang giàu
Không!
Ông đồng viên ơi!! Không đúng thơ đâu ...
Trường cây nào ông ăn trái này
Và vay làm sao thì ông phôi trả với làm với
Chính con cháu ông sẽ đến đòi ông đời
Hỡi con cháu ông trả nợ cho người
Ông phôi tin
Vì đó là luật công bằng muôn thuở ông ơi
Và cớ vòng huy vọng vì nhân quần
Hỡi nếm a thối kị dài
Đôi tay các ông bao triều người gấc ngã
Máu xương, sông núi hoang tàn
Dân chúng ba miền đói khổ lầm than
Trong khi các ông thắp đèn du hí
Bên Giấc, Nam Quan, Trường - Hoàng Sa cũng b
Các ông cớ bán cho Tàu
Tôi các ông nhieu, kẻ chông hốt đầu
Hãy đời ngày đến trả
Những ngay bây giờ
Phôi đồng nhôi những mồi là gian trá
Đồng gây thêm tội ác tầy trời
Mau ăn năn và sám hối đi thôi
Rời quay với với quê hương, dân tộc

Hãy tôi tôi vì những linh hồn oan khuất
Vì những tù và ba cõi Bắc - Nam - Trung
Vì quê hương
Hãy mau rời trần gian cõi trần Hùng
Thập mốt tuần nhang xin tôi đi xá
Bụi tôi ác đã đến giờ phút rời
Mau lên kéo chúng kéo nào
Nếu chúng đến lúc vùng lên cõi tám chúng tôi uổng ngạo
Thì ề ng quá tr...

Hỡi quân tôi, công an, các đồng viên tôi
Cứu muôn dân, mau dẹp vệ giáo tôi !
Phá nát xích xiềng, xây đồng nhé, tin yêu
Đem tôi cho tôi: Tôi Do, Công Bình, Nhân Bản !
Không thối nát, cúi đầu vâng lệnh đồng
Hãy hiên ngang mà tôi đồng tôi

Ngươi tôi ta sống để làm gì
Sống làm sâu bọ, hỡi tôi sống chi ?
Đồng lên, ngạo nghễ mà đi
Đồng hèn họ sống, sống quì, sống khom !

QUÊ HƯƠNG AI CHỜNG MUỐN VÀ

Quê hương ai chờng muốn và thăm
Trăm nghìn ngàn tháng ngày tôi tôi tôi
Thăm cõi vào tôi, tôi chờng chờng
Lời sống, nghĩa tôi, ý bản khoả...

Quê hương ai chờng muốn và thăm
Bà mẹ đồng chờng gân nhợng và tôi
Máu bán tôi ngày khô cõi máu

Ngã vùi bên bui đờ u năm

Quê hương ai chăng muộn vắng thăm
Áo gấm khoe sang giã búi lờ mờ
Trí tuệ khoe giũa, khoe hèn phú
Khoe quý n, khoe lờ c, chăng khoe tâm !

Quê hương ai chăng muộn vắng thăm
Em gái mồi ba đã má hờ ng
Phở lờ p son sũa lên tuôi ng c
Thờ đờ i trên đờ nh ng n cuôi ng phong

Quê hương ai chăng muộn vắng thăm
Em bé mồi côi góc chờ nờ m
Bà lão chờ c chờ tô nờ c phờ
Và ngườ i khách lờ thờ n nhiên ăn

Quê hương ai chăng muộn vắng thăm
Khi giũa công nhân lờ rờ t thờ m
Bụi đả m chờ giàu ngườ i ngo i quốc c
Cuôi c đờ i vui đờ p cõi mù tằm

Quê hương ai chăng muộn vắng thăm
Nghĩa đờ a thành ra chờ nh y đờ m
Ruôi ng lúa hóa thân làm khách sỏ n
Âm sũa, đờ ng hờ n đã bao năm

Quê hương ai chăng muốn về thăm
Ôi! hỡi đau khổ thế này
Ngồi lính camp hòa trên nòng súng
Bên thành phố Việt camp xâm lăng ...

Quê hương ai chăng muốn về thăm
Bên Giô'c, Nam Quan đã nát bom !
Hỡi cô' đau lòng khi đất nước
Tây Nguyên, Hoàng Đông ngập hồng căm ?

Quê hương ai chăng muốn về thăm
Ngồi tù oan khiên chạp bưng
Đời sống vẫn là camp tù ngục
Ta về, thây camp, có vui chăng???

PHẦN THỨ K

(Viết đ. khóc ngày Quốc H. 30/4/1975)

Việt Nam hỡi, ôi, phần thơ k
Đã mất nhòa trong hẻm t. đau th. ng
Và tháng T. nào trên khắp quê hương
Màu camp đ. gieo l. m than kh. n kh.

Hỡi Mẹ u Thân, máu hương loang quốc s ?

Xác trờ thờ nờ m chờ tờ sau hè
Hờ tiờ n Nga, Tàu ai pháo giờ a khuya
Vào thành phờ giờ t dân lành vô tờ i ?!

Ngờ i con gái hôm kia vờ a đám hờ i
Chờ t vờ i vàng vì đờ n pháo đêm qua
Ờ i Khe Sanh! Ờ i Quờ ng Trờ ! Đông Hà!
Ờ i An Lờ c! Ai gây trờ i lờ a khói ???

Ờ i Đông Ba mờ t chiờ u xuân bão gờ i
Máu ai vờ ờ ng mà đờ nhánh mai vàng
Cờ đô Ờ i, đâu thành quách hiên ngang
Đâu huyờ n tích cờ a mờ t thờ i cờ sờ

Ờ i đầu tiờ ng chuông ngân chiờ u Thiên Mờ
Ờ i mái chèo xao đờ ng sóng sông Hờ ờ ng
Còn gì đâu . Tờ t cờ đã tang thờ ờ ng
Theo vờ n nờ c, tháng Tờ nào bờ c tờ

Ờ i Saigon chìm trong cờ n mờ ng đờ
Nét kinh hoàng muôn kiờ p vờ n không phai
Tháng Tờ nào loài qờ y đờ lên ngai
Tờ lờ p quờ c, đây thờ i man rờ nhờ t !

Bờ n Bờ ch Đờ ng ngờ i nhìn ngờ i khóc ngờ t
Trong mê cuờ ng trong tan tác chia ly
Bờ lờ i quê hờ ờ ng, cha mờ mà đi
Dù không biờ t nờ i đâu là bờ n hờ n

Và bao người đã chìm sâu đáy biển
Đi. Vội đi. Đi để tránh hung tàn
Bao nhiêu năm buồn, dân tộc Việt Nam
Vội chèo đò một ngày vui phôi pha

Một ngày vui bớt đau đớn ánh nắng
Tay bàn tay mềm chợt nhợt nhạt
Xin bình minh chiếu sáng cõi đêm dày!

BÀN TRÒNG CA THƠ BAY

(Giọng nói anh em bên kia gọi tôi)

Gió thu lạnh, tiếng lá vàng run rẩy
Cây trơ cành buồn bã hàng trời
Tôi viết tiếp buồn trên cao thơ bay
Chút lòng người vọng quên quê hương!

Một quê hương bên kia biển khơi
Nga đưa củi vùi vùi cánh chim bay
Quê tôi đây, dân đau thương quên quên
Tôi xa quê, lòng nhớ quá, đêm ngày!

Xưa, đò nhỏ, tiếng bè sông, người núi
Giấc tràn về đất trời màu tang
Hăm mảy năm tôi chờ cơn gió thổi
Tôi đi Kinh Kha phôi pha vàng!

Anh hỏi chúng tôi sao yêu đất nước
Lời âm thầm rồi biến ra đi
Và chúng tôi vì sao yêu tổ quốc
Chỉ bàn tay xây dựng rồi không vỡ ???

Tôi thà ng thà n trộm anh và ch
Giữ gìn cũng đành. Tôi nói thật lòng tôi
Nếu u còn đó, mặt đất tài đất ng tr
Tôi có v, v tranh đấu mà thôi !

Quê hương đất y như ng tôi không thể
Cũng không v đóng góp bởi vì sa
Bởi Bác Đảng quá tham tàn, bạo ng
Hút máu dân đen, xiết h ng đất ng bào !

Hai chúng ta hai bợ giời tuy n
Hai con đất ng, lý tưởng ngh ch chi u nhau
Tôi yêu tự do, công bình, chính thi n
Chỉ đất do dân là a ch n, dân b u

Đất ng anh ch r c gieo m m oan nghiệt t
Nào giáo đ u, nào là a m, gian tham
Nào kh ng b, nào tù lao, tiêu diệt t
Nên căm h n đ y đ y B c Trung Nam !

Tôi nói th n u anh không vui l m
Thì xin nhìn đất n c mặt l n xem
Có phải dân lành đói ăn, rách m c

Chẳng do, không mất chút nhân quyền ?

Dòng Bến Hải, Đàng chia đôi vĩ tuyến
Rời Đàng xưa quân xâm lược miền Nam
Có phải Đàng ném thòng binh xuống biển
Đoàn tôn danh người "...mặt tích"...vinh quang ?

Có phải Đàng đã trở thù ác đẽo
Dân miền Nam sau khi cướp miền Nam
Nhãn "Cười tươi", mác "khoan hồng, hồng tươi"
Thức chết người quỳ quy, đã man ?

Có phải Đàng chặt cây rừng, trảm gỗ
Đang lát hàng năm nước nôi, dân chìm ?
Cứu trẻ gái và, tiễn kia Đàng giết
Hiến và t nháp khố Dân đói, đàng nhìn ?

Có phải đất dân Đàng thu, Đàng lấy
Dân biển u tình đời, Đàng trả lại cha ?
Có phải khắp nơi lòng dân chán ngấy
Nhưng oán hận cao chết ngất đất tha ?

Có phải Đàng bán dân làm nô lệ
Hết hồn rời chốn ng nhàn hỉ và không?
Nước người tr. Đàng làm ng, mấc k
Chẳng dân đen là thân phận khốn cùng!

Có phải trở thò bao em thốt hức

Đêm vắng a hè, ngày bùi rác tìm còm
Trở lại ng lập thiêu u nhàn ng hotel vắng n m c
Dân không nhà nhàn ng Đàng ng lập m sân golf ?

Có phải Đàng ng bơi đen dòng lập ch s
Dây trở thù hèn, đời gian không?
Trăm năm trở ng ng i, ng i thành công c
Lũn cúi Nga Tàu, khinh r t tông

Có phải thiêu u niên đ t đ i xuân trở
Đ t ng lai không là thoát phân vân ?
Em gái m i hai môi tô, m t v
Ai trở p đèn h ng m i m c thiêu thân ?

Có phải Đàng ng, đ nh cao ng i ch m ch
Trên ngai vàng, lòng ch ng xót th ng dân
Ki u b o chúa, reo c i trên máu lập
Trên b c vàng, trên quy n lập c, phi nhân ?

Đàng ng và dân rõ ràng hai giai c p
Đàng ng sang giàu, dân nghèo đói, đau th ng
Đàng ng th ng trở và ng i dân b trở
Đàng ng tàn hung, dân kh n c c trăm đ ng !

L đã th m. M m xanh t lòng đ t
Đã n y ch i, đang lập n gi a quê h ng
Dân Việt Nam v i tinh th n b t khu t
S vùng lên mà r a m i căm h n

Anh thơ a bi t nh ng l i tôi nói: ĐÚNG
Nên lo buồn mà ch ng dám nghe thôi
Đ ng s n Hãy nhìn vào s th t
Đ th ng thân và th ng đ n gi ng nòi

Th gi i ngoài kia t ng ngày bi n chuy n
Nh ng B c Hàn, Đông Đ c, nh ng Nam T
Kh i C ng S n đang đi vào cõi ch t
Vì lòng ng i b ng t nh gi c hoang m ...

Thi h i ch , h i anh và h i b n
Cùng chúng tôi, ta b c l i t đ u
Hãy thành th t cho tình không đ n b c
Mu n v n t i, ph i di t nh ng loài sâu!

Mu n đ t n c k p ng i trong h i m i
Mu n ta không mai m t chính đ i ta
Mu n dân t c t ng lai không mù t i
Mu n m no h nh phúc t i muôn nhà

Thi ta ph i đ p tan đ i áp b c
Phá gông xi ng đòi dân ch , t do
M t th ch chính quy n dân t o đ ng
Ph i không anh? dân Vi t v n mong ch ???

Tôi đang nói v i anh l i chí thi t'
B ng con tim, b ng chân th t, tình ng i
Anh ch ng mu n nghe nh tôi v n bi t
Trong lòng anh, ngu n thác đã ng m kh i...

Dòng thác đổ lăn róc rách mãi
Trong trái tim ngời tiếm bích các anh
Thành sông dòng sông hừng hực
Cùng với muôn lòng, dệt lụa tranh!

Ngày anh về, quê hương vui biết mấy
Cả ba miền vàng rực bóng cờ xa
Anh đến rồi bôn trờng ca thục bực
Nhìn anh, tôi cười. Mệt biết. Xinh chưa ???

THƠ NHỮNG SAIGON 2

(thân mình gõ gõ đống bào Việt Nam, mình là tu sĩ,
trong và ngoài nước)

Sài Gòn ! ... tôi nhớ Sài Gòn ! ...
Nhớ hàng me thắm, nhớ con đường dài
Bến Đống, nhớ buổi ban mai
Hàng quân, chiến hào mướt ngoài bến mướt
Trong màu nắng đẹp như thơ
Uyên ương, ai đó, dờn bờ sông mây
Hóa Giang, hừng sáng ghi đây ?
Trống Trống Hống Hống Đờn chớ tay thơ nguy hiểm ...
Đầy ngần ký ức thiêng liêng
Đường xuyên Nguyễn Huệ cỏi duyên mai, đào
Nhà Quách Hài toà cao

Lê Lai, Lê Lợi, và nào Gia Long
Ngọt ngào nức mía Viên Đông
Mai Hồng, kem nh mát dòng tuôi xanh
Lê Thánh Tôn, chôn Bùn Thành
Ngựa xe, gái lính, trai thanh sấm chiêng
Tô Do, Thơ ng Nhốt díp dùi
Và Dinh Đốc Lấp thân yêu, vàng c
Đốc Bà, cung thánh, nhà th
Tháp cao với đnh trũi m, thanh bình !
Thơ o Cơm Viên, thu h c sinh
Lang thang, nhng b c chân tình chũi vũi ...
Duy Tân, trũi ng lu t, đông ngũi i
Trái tim Nguy n Trãi, n cũi i Trũi ng Vũi ng
Tháp Rùa, thũi ng quá M Nũi ng
Vì tin Trũi ng Thũi y nên chũi ng tình sũi u !
Phan Đình Phùng, Ngô Tùng Châu
Nh chùa Xá Lợi có lũi u chuông cao
Gia Long ai đũi má đào
Ng m tà áo trũi ng mà xao xuy n lòng
Tao Đàn m t thu song song
Ngây thơ, mũi ng bi c, tình trong, ngũi c ngà

Bây gi ... mũi ng bi c ... trôi xa ...
Sài Gòn đã bũi ngũi i ta cũi p rũi i !!!
Ngũi i đem đau khũi cho ngũi i
Nát cân Công Lý, m t đũi i Tô Do !
Sài Gòn, ngũi i gũi i thành H
Vi n Đông, viên ngũi c ngày xa na't rũi i !

Ai i, xin hãy cũi u đũi i
Đũi ng lên, lũi y lũi i giùm tôi Sài Gòn !
Đũi i cũi n nhũi ng tũi m lòng son
Và quê cũi n nhũi ng ngũi i con ngoan cũi ng
Đũi mà quang phũi c quê hũi ng
Đũi đem bũi t khu t can trũi ng cũi u quê !

ĐÔNG THỜI NÀNG MÙA

Yêu thơ nên tôi tìm ý
Ghép vần, chọn chữ cho thơ
Tôi không phải là thi sĩ
Mà là người đi tìm mĩ

Giấc mơ lòng tôi đã quên
Tự nhiên như thế khí trời
Tôi muốn quê tôi thoát nạn
Cùng thù chà đạp dân tôi !

Dân tôi, giống dân bất khuất
Thông minh, quả cảm, kiên cường

Lòng yêu quê hương chắt chiu
Hiến dâng hiến biên cương

Nhà tôi công hình chữ S
Nam Quan đến mũi Cà Mau
Máu xương bao đời oanh liệt
Gia tài mong đời muôn sau

Mà nay núi sông hỡi
Dâng Tàu, dâng xe quê hương
Mà nay, ai lên tiếng nói
Thơ quê, thơ nhốt khám đàng !!!

Mà nay có đàn em bé
Âm thầm hiến rác tìm cơm
Và có những người mẹ trẻ
Bán con, chôn người luân thường !

Tôi ngày đi tài đi người trẻ
Quê tôi đầy bụi nỉu
Đi thì giàu sang muôn
Dân thì đói rách hỡi đau

Đi đi non sông đất nước
Lùi về thiêu hủy hoang sơ
Đi đi dân lành toàn quốc
Thành trâu ngựa đày cày ...

Nên dòng tôi, dòng họ
Khóc thơ người dân nước tôi buồn
Thôi tôi mẹ ngày đất mẹ
Đi đi quang phục quê hương!

Ai đ c v n th n c m t
Đ ng lòng, nghĩ đ n giang s n
Thì xin chung tay, góp m t
Cùng nhau r a m i qu c h n !

**Phiên tòa ô nhục
của lịch sử Việt Nam**

The trial of father Lý, a shameful trial in VietNam's history

CSVN nói có tự do ngôn luận, nhưng **chúng bịt miệng người dân**
CSVN nói có tự do tín ngưỡng, nhưng **chúng đàn áp tôn giáo**

CSVN có thể bịt miệng và bỏ tù linh mục Nguyễn Văn Lý, nhưng chúng không thể làm tắt đi tiếng nói của ngài:

**“Đả Đảo Đảng Cộng Sản Việt Nam ,
Đả Đảo Đảng Cộng Sản Việt Nam!”**

CSVN said there is freedom of speech, **but they silent people's voices**
CSVN said there is freedom of religion, **but they persecute a priest for peaceful expression of his beliefs.**

CSVN can cover father Ly's mouth, or put him in prison, but they will not be able to silence his voice

BẢN TRƯNG CÁM LẮM

(Giới thiệu *Quê Hương và Đất Bào Việt Nam*, mới ra đời,
mới giai điệu, trong và ngoài nước. Riêng cho Huế và
Linh mục Nguyễn Văn Lý để nhớ ngày xấp xỉ 30.3.2007)

Cố đô Huế, một phiên tòa ô nhiễm
Tội cáo hùng hồn chửi phi nhân
Đất ng: quan tòa, bản án tài, áp bức
Bản cáo là Linh mục Lý, người dân !

Tội phiên tòa của thi phong kiến
Không có luật số - bản quyền - gia đình !
Nhân có công an dày dạn nhân loại
Đề thi hành luật đất, luật rừng xanh....

Đất đai, đất giam, xô đi, đẩy lùi
Người vì n kiến công oanh liệt đấu tranh
Thế hệ nhân quyền, Người thành có tội
Tội Yêu Tự Do, Dân Chủ, Công Bình !

Rồi đất bốt nhân xấp xỉ Người Lính Thiến
Bản phiên tòa mới ra giá văn minh
"Đề Đề O CÀNG NÔ" bản thành số m chuyên
Lời vang xa và lịch sử vẻ vang mình ...

Đất gian hùng nên hành vi bốt
Tay bốt miền dân giá pháp đình !
Giới hèn phóng viên, người giao chèn
Vết nhò này muôn kiếp nhân khinh !

Đông vì phạm mồi điếu trong Hiên Pháp
Vi phạm Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền
Vi phạm luật Hình, trái điếu Công pháp
Đông hời Ngồi mà chông kễ căn nguyên !

Già đám sài lang, Ngồi là dáng núi
Dáng núi thiêng, Đinh - Lý - Nguyễn - Lê - Trần
"Việt Nam Muôn Năm" ngày xưa, Yên Bái
Và Huế bây giờ : "Đông Đông O Công Quân "

Tiếng hô y đã vang rền bên biển
Đã dội vào lòng trí, thắm vào tim !
Nhân loại cao mào, góp thêm ngấn nấn
Thơ giời rờng rờng, cớ m phạm, nghiêng mình ...

Đông bắt miêng Ngồi tràn ra vi nh
Xã hội văn minh lên tiếng bắt bình
Đông báo, nghe tin, hình hình, thuy cớ nh
Ngồi Việt Nam nào có thơ làm thính ???

Ta phải hét: Này, bọn tàn, cớ ng sớ n
Mồm đau thớng, tai họa cớ a loài ngớ i
Chớ đớ đớ c tài, bắt lớng, cớ ng đớng
Là tở đớ, tàn hời nớ c dân thôi !!!

Đã đớ n lúc, hời toàn dân nớ c Việt
Đông đớ y này Đông loớt, Bắc - Nam - Trung !
Hời bắt khuớt, hời anh hùng, hào kiớt
Sao đớ quê hớng dân tở c khớ n cùng ?!

Hãy đớng đớ y, đớ a vai vào tránh nhióm
Mồ cho đớ i trang hùng sớ ngàn sau

Đừng vuốt mọt, sừng hèn nhện giun kiến
Kìa tiếng quê già khắp hoàn cầu ...

GI LÊN ĐỒ ĐÃ ĐI M

(*Thân gọi từ i trư Việt Nam trên toàn cầu*)

Các bạn ơi, giờ lên đồ đã đi m
Hãy cùng đi, ta đừng lười sần hà
Đây hùng sông, đang chờ ta viết tiếp
Đừng lên nào, ta cầu nước dân ta !

Bạn có thấy từ bạn phồng, từ i trư
Máu Lạc Hồng cuồn cuộn chảy và tim
Nhưng đời cáo, đũa c thiêng đời khí th
Đã vang rền, sáng chói giữa trời đêm ?

Bạn có thấy những Lê Lai, Quóc Tôn
Những Quang Trung, Trần Hưng Đạo, Trần Hưng
Tim xa xót, lòng đau của nước non
Hiến dâng đời cho đời nghĩa, quê hương ?

Bạn có thấy rừng vàng phát phì
Và tiếng ca bát khuết thu Diên Hồng ?
Thì hãy bạn, đừng lên mà tiến tiến
Dù con đũa ng cầu quóc có gai chông!

Đây là lúc chúng ta cần hành động

Đem nhân quyên và lòng nể, dân ta
Dân Việt Nam bao năm rồi đã sống
Giữa cùm gông và máu lạnh chan hòa....

Dân đi đày. Quê hương chớ đi đày
Các bạn ơi, mau đến bến bờ nào!
Kìa Đông Đa, mùa Xuân ta đã thấy
Tâm muôn lòng, cánh én đã xôn xao...

Đây, Lam Sơn, đây hương thiêng Yên Thế
Đây Hoa Lư. đây chiến thắng Bạch Đằng
Đang chờ đợi những bàn tay tuấn kiệt
Thần kỳ nghìn đời mà công hiến tài năng

THƠ KHÓC BÊN TRƯỜNG

(Trích "Có Nhớ Ng vùng Trườ")

Ai "vở du lịch Việt Nam" (1)
Cho tôi nhìn ngắm đôi hàng ai ơi
Rừng tôi thẳm ng lẫm quê tôi
Vì quê có nhà phố n đười u th
Có lời ru mẹ u
Có dòng sông béc, có bẻ tre xanh
Có chiến u ng đp nh tranh
Áo ai bay trường Sài Thành nh mây
T c n h n g th y v đ y
Thì quê là nh n g th á g ngày thê l n g
Em th khóc tu i th bu n
M già ôm n i đ n tr n g đ n đau
Sinh ly t bi t ngh n ng ào
Núi sông d i l p sóng ðà Than ôi!
Đ nh son r n t n g ai c i
V a hê m t l ai ng i ch a chan

Thơ NGÔ MINH HỒNG

Tác Giả: Ngô Minh Hồng
Chúa Nhật, 21 Tháng 3 Năm 2010 20:10

Ngồi cù nào chọt hèn oan
Ánh đèn nào tỏ hàng đàn thiêu thân?
Ngồi vỉi vỉ, xin hãy đứng chân
Ghé thăm họ ngồi cđội ng trìn lả reo
Đôi tai nghe tiếng dân kêu
Mặt kia đừng thây muôn điếu u lả m than

Hỡi người ơi "du lịch Việt Nam"
Về quê, thây cớ nh điều tàn, có vui???
Biết chẳng có kẻ bên trãi
Thầy ng quê? Thầy ng lả m. Về chửi? Không vỉ!
Nhìn người nười u thọt thọt ng quê
Nhân quyên xin góp lả thây đếu u tranh !

(1) *Ngôn thây đếu Thông thọt ng, người ta đi du lịch nh ng nười xa lả, thây mà, mả lả sả dân Việt Nam lả ... "về du lịch" ngay trên chính quê họ ng mình !*

BÀN TRÒ NG CÀ THÁI TÁM

*(Tân Xuân Khai Bút. Riêng gười nh ng
người anh em bên kia gười tuy n)*

Hỡi các anh, nh ng đứng viên yêu nười c
Hỡi tim họ ng, nhiet huyết đã bở ng sôi ?
Vì núi sông, máu thọt tở bao đếu
Nay bở chúa cọt lả, dâng Trung quố c !

Lịch sử ta, một ngàn năm Bắc thuộc
Một trăm năm đô hộ Tây phương
Già buồm thăng trầm hàng phố quê hương
Có đôi kẻ yêu hèn, lòng phẫn bỉ

Đu Mọc, đu Hồ gây điếu tui (1)
Dâng ngoi bang xướng máu, non nhà
Nhờng Tri Phương, Hoàng Diếu đó, chớ xa
Phan Thanh Giản, gươm anh hùng, tiếu khí

Thành bệ một, tưng giở thành tở hỷ
Chợt theo thành, tở tở vớ Tiễn Nhân
Chớ có bợ quyển bỉ nghĩa, vong ân
Mời bán non c, phẫn nòi nhữ thữ đợc !

Chớ có bợ quyển vui trên nhữ c non c
Trên đau buồn, trên thừng khở dân ta
Lạ m, đợc tài, tàn ác, điêu ngoa
Khoe dân chớ nhữ ng cợp quyển dân chớ !

Mỹ chớ năm dài, các anh thỷ chớ ?
Đốt non c mình bằng hoai đợn thể lợng
Ngợi dân lành thì khở n khở đau thợng
Còn sông núi, bợn đợ thu hợp lợi !!!

Trang sớ y, vớ t nhữ này còn mãi
Khi cháu con ta hợi, trợ lợi sao ?
Non cợng vợ n mình, tợ nh giợc chiêm bao
Đợ trợ tợi phợng ng buôn dân, bán non c !?

Hợi các anh chớ nuợ t hợ n, khiợp nhợ c
Xin bợ t đợu, trang sớ mợi Rợng Tiên
Hãy thợng yêu và cợu vớ t dân hợ n
Hãy nói thợ t, mợ đợng cho tợi trợ !

Trở về quê hương, uất hận to lớn
Cúi đầu ? Quân đội ! Đứng lên nào !
Hãy các đồng viên, chiến sĩ anh hào
Xin liên kết những lòng yêu nước ơi !

Hãy can đảm hãy chí hùng Nguyễn Trãi
Quyết thù này phải trả, báo thù chung !
Tổ tiên dân, bán nước lớn vô cùng
Anh biết thế và toàn dân biết thế !

Mấy chục năm anh lên rừng xuống biển
Báo lòng anh yêu quê hương
Ngày hôm nay, quê hương yên ổn
Bán nước để trả thù anh gìn giữ

Quê hương chung, lũ mất nước ơi, đồ thú
Cắt chia riêng, đem triều cống, dâng Tàu
Tim Lạc Hồng tôi biết tim, anh đau
Như tôi đã và toàn dân cũng đã !

Những đau nhức mà không làm gì được
Thì càng thêm trống rỗng về quê hương!
Anh ở trong, mau chấm dứt, mở đường
Chúng tôi sẽ bên ngoài, cùng tiếp sức

Xin chính nghĩa hãy tôn vinh quyên góp
Đem ba miền dân nước yên vui
Hãy các đồng viên có trái tim người
Hãy quân đội, hãy tiên phong đứng dậy !

Dòng tâm huyết bên những ca từ
Gửi về anh trong năm mới, ngày đầu

Thơ NGÔ MINH HỒNG

Tên: Ngô Minh Hồng

Chức vụ: Nhà thơ, 21 Tháng 3 Năm 2010 20:10

Đã đi anh, chớ m chớ m nhé, tình câu
Cho dòng máu thắm đẫm cùng ý chí

Cho đôi lòng không ngớt vờn nhau
Ta nhìn nhau, tay với lấy bàn tay
Mặt Việt Nam chớ đi phút này đây
Trăm cái trăng không thể hiềm, chia rẽ

Ta sẽ đến cùng Nam Quan, anh nhé
Đừng quên vàng, đừng quên ngày xưa
Bên Giếng oai hùng, thác chảy vào thơ
Và lãnh hỡi, thu về tình móm đá

Ta sẽ hát bên những ca anh
Bên tình cờ i hạnh phúc của quê hương
Sẽ xây dựng nghĩa chớ yêu thơ
Cho dân tộc, sẽ nà vui đẹp mãi

Hỡi quân đi, anh chớ quên quay lại
Là một trí chân lý rực bình minh
Hỡi các đồng viên, hãy trở về mình
Lại cho đời là một vòng oan nghiệt !

Hãy đừng quên hỡi anh hùng hào kiệt
Xin vì đi, vì quê hương, quê hương
Hỡi óc', hỡi tim, hỡi những can trường !!!
Tổ Quốc đi và muôn dân chớ đi!

Tôi cũng chớ anh, xin anh mau đi
Đến cùng tôi, chung hát bên những ca....

13.2.2002

(M ng Hai t năm Nhâm Ng)

(1) Năm Đinh Hợi (1527) M c Đ ng Dung c p ng nhà Lê . Năm Canh Tý (1540) M c Đ ng Dung t tr mình ra hàng cùng 40 ng i trong gia đình c a Nam Quan, qu y xin n p s đ đ n, xin dâng đ t năm đ ng: Tê Phù, Kim L c, C Xung, L u Cát, La Phù và Khâm Châu cho gi c Minh.

Năm t D u (1405) H Quý Ly nh ng 59 thôn c a đ t L c Châu cho nhà Minh.

N I M (Trích G i Đ n)

Cho con đ c m t n hôn tóc m Tr c khi làm cánh h c n vào mây
Đã lâu r i, hai ch c năm có M xa con, đau đ n đã t ng ngày !

M i v i gông xi ng b o ng c V i oan h n n c m t tr ng đêm đen
V i tai h a không bao gi ng đ c V i tù lao b c khóa mi ng dân hèn !

Con ra đi khi bi n đ i bão t Và bi n lòng cu n cu n sóng tang th ng
Lòng căm ph n tr c dân tình th ng kh Trách mình hèn, không gi đ c quê h ng

Con c a m có nh ng ng i anh dũng

Chợt oai hùng, bia đá vẫn thắm đau
Trở về mũi súng, lừng i lừng, không khuếch trương
Sống Tiên Rồng sáng chói vẫn đi sau

Cũng có kẻ bán linh hồn cho quỷ
Đầu cúi đầu quỷ nhốt chút phần vinh
Lời có kẻ đem chìm trong mộng mị
Sống chân voi mà cứ tưởng mình cưỡi đình!

Và cũng có, máu rơi, phôi thai vô số
Máu không còn để nếm, chảy trong tim
Nhìn xác bần hàn nếm máu người tha
Hiến nguyên hình, để người dưng vùi loài kèn

Thôi máu, sá chi trò thơ số
Mình ngàn năm bia miệng có mòn đâu!
Mất ngày kia khi bóng người mờ
Hết vô cùng cô độc khóc nhìn nhau!

Rời con số trừ vùi hôn tóc máu
Mình đốt hiên thắm máu tiên nhân
Cờ vàng xua sóng tung bay ngao nghé
Nhớ Đàng Đa ngày nọ, buôi đi đầu xuân!

NÉN HỒNG NGÀY GIỚI TỬ

(Trích thi phẩm Giới Tử)

Con xin thắp, đây nén hồng ngày giết
Giết vì người miến đất cũ, quê hồng
Mẹy chốc năm ôm nôi sống quách non

Thêm tình lòng ngày giờ thơ Hùng Hùng

Xin cảm ơn Nguyễn Công gây dựng
Bao hành trình khó nhọc, buổi sáng khai
Thành một thế giới có bình hùng thơ dựng
Giấc bao lòng thao chày, sự quyên oai

Khí tiết trời đã xanh hồn sông núi
Máu xương kia trong đất đã lòng thơ
Sông Bạch Đằng đã bao lòng sóng nước
Gấm Mê Linh một thuở đã kiên cường

Tất cả đó và sự còn mãi đó
Vẫn vô cùng hiên hách đất nghìn sau
Dù hôm nay nghĩ tới trời trong bão tố
Nhớ ngày mai sông núi sẽ tươi màu

Vâng, sự có một ngày mai sáng
Cho quê hương, cho nỗi niềm Việt Nam
Trên bước đường đang bừng lên sự sáng
Trên con tim đang hát khúc da vàng

Đây, một nén hương lòng con cháy đỏ
Khói u hoài cao ngất chín tầng mây
Con kính cầu xin hồn thiêng Quốc Tổ
Đưa Việt Nam qua cuộc biến dâu này !

Th NGÔ MINH H NG

T Gi Ngô Minh H ng

Ch a Nh t, 21 Th ng 3 N m 2010 20:10

GIỚI NGƯỜI ĐI

(Thơ nguyễn nguyễn i d n thân đ u tranh cho dân tộc)

Hun hút người đi giữa biển hồ
Rừng đi đèo rặng núi non sông
Rừng đi là thách thức sự sống
Là thách thức biển, thách bão bùng

Là đã coi thường người khờ dại
Và không coi người công hieu
Gián nguy thôi cũng không thành chuyện
Thì có hại chi mà bị đau !

Là đã cho đi chính mình
Không màng phú quý, chuộc thân vinh
Giữa khi chán sống người thiên hạ
Tiên bạc, công danh, lợi ích mình !

Thơ NGÔ MINH HỒNG

Tên: Ngô Minh Hồng
Chức: Nhà thơ, 21 Tháng 3 Năm 2010 20:10

Là có trái tim đã thiếp tha
Thơ dân thơ ng n c, xót cho nhà
Ra đi vá m nh càn khôn đ
Trời sáng bình minh, đất thơ m hoa ...

Dù biết đời ng đi y s dài
D y đ y bão t , l m chông gai
Có sao, hay đ u sao đi n a
V n ch ng s n lòng, nh t chí trai !

T t thơ ng r i đây, chính nghĩa i !
B t di b t đ ch, lu t muôn đ i
X a nay gian ác tiêu tàn c
Ch ng l t qua đâu, t m l i Tr i !

Quê M ng i đi s tr v
Đu c th n r c l a đ t cung mê
C vàng dân Vi t chiêu h n n c
Muôn cánh tay chung m t nguy n th !

H N ANH M T NGÀY TÁI NG

G p anh trong chi u ti n bi t
Dáng anh l ng l tr m t
Anh i, anh t chi n tuy n
V đây ng i t bao gi ???

Anh t đi đ u B n H i
Khe Sanh, An L c, H Lào ?

Pleiku, Tam Biên, Darlac ?
Đông Hà, Quảng Trị ? Chu Pao ??

Hãy tìm Cà Mau, Đàng Thập
Đường Trường Chinh, Cái Nước, Năm Căn
Hoàng Sa ? U Minh ? Rừng Sát ...
Súng rồi giặc quân hành ?

Anh về đâu chẳng nhà
Cũng đi tìm hiên non sông
Anh về bao giờ chẳng nhà
Cũng tìm dòng máu Lạc Hồng !

Tôi biết anh vì lý tưởng
Hào hùng, chí nguyện xông pha
Chống mạt công hủ, kháng tặc
Chỉ mong miền nước, an nhà !

Anh đi vì yêu sông núi
Yêu đời, Lạc, Không Quân
Mong ngày ba miền vào hội
Mình nhau quét sạch vô thần

Anh tìm bao giờ, trăm lòng
Ngồi đây thơ ông bôn, nhỡ rồi ?
Súng nổ ngang đui, sấm nổ
Ba lô thiếp ngủ nghìn !

Một anh, dòng sông suy tưởng
Đi vòng vèo, xa xăm
Là anh ??? Anh là pho tượng ?
Cho đời nghìn phước ngàn năm !

Cho đi vô cùng thơ ngời
Tinh hoa nòi giồng Lạc Hồng
Tóc vờn xanh màu mây biếc
Mà hồn đã núi, đã sông !

Mà hồn hòa trong nhịp thơ
Biển, rừng, hoa, lá, cỏ, cây
Hồn anh, hồn hà ghi nhớ
Thơ anh mắt tôi vui đầy !

Gặp anh chiều xưa tôi biết
Rời xa, trăm nhánh sông đời
Quê hương, mắt ngày giờ chiều
Và anh ngã xuống...Than ôi !!!

Nghe tôi ta trở thù hèn
Còn ngay bây giờ ngao sao ?
Nghe tin, tôi đau đời qu'ả!
Thơ anh khôn xiết nghẹn ngào !

Thề rời mắt chiều buồn
Tìm anh, tôi đến chốn xưa
Anh ơi, chớ còn đi về
Hoang tàn theo vầng trăng mờ...

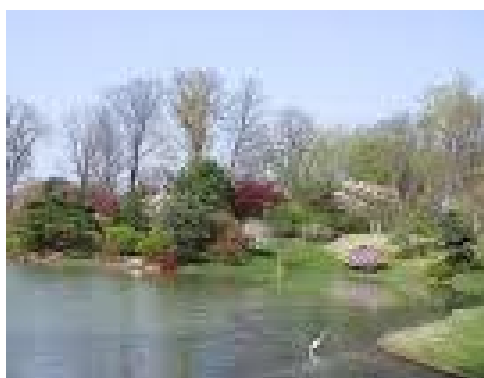
Hỡi anh, nhớ ngời hồn Anh Liệt!
Sông vàng, Tháp Quỳ ghi công
Hỡi nghe Bình Than hỡi kiêu
Hỡi nghe trăng giồng Diên Hồng ?

Hỡi anh mắt ngày tái ngời
Là ngày quang phục quê ta
Có anh ngời trên nền cũ
Có tôi dâng mắt vòng hoa....

Đ nh v b c t ng Ti c Th ng
nh m t i n, kính dâng các Linh H n
T Sĩ Quân L c Vi t Nam C ng Hoà- NMH

BÊN TRƯỜNG NG CA THƠ BÙY

(Giọng nói anh em bên kia giọng tuy nhiên)

Gió thu lộng lẫy, tiếng lá vàng run rẩy
Cây trơ cành buồn bã hàng trời sững
Tôi viết tiếp bên trường ca thơ bùi
Chút lòng ngậm vị vong quốc quê hương !

Một quê hương bên kia biển đời
Nga đưa cậu vùi vùi cánh chim bay
Quê tôi đau, dân đau thơ quốc quê
Tôi xa quê, lòng nhớ quá, đêm ngày!

Xưa, đẹp lắm, tiếng sông, núi
Giấc tràn vui tươi màu tang
Hăm mảy năm tôi chờ cơn gió núi
Tôi đi Kinh Kha phớt ngời cơn vàng!

Anh ơi chúng tôi sao yêu đất nước
Lời âm thầm rồi biến ra đi
Và chờ đợi vì sao yêu quê hương
Còn bàn tay xây dựng lại không vui ???

Tôi thơ ng thơ n trơ lời anh và chờ
Giấc cũng đành. Tôi nói thật lòng tôi
Nếu còn đó, một đất tài thơ trơ
Tôi có vui, vui tranh đấu mà thôi !

Quê hương đau như tôi không thể
Cũng không vui đóng góp bởi vì sao
Bị Bác Địch quá tham tàn, bạo ngược
Hút máu dân đen, xiết hàng đàng bào !

Hai chúng ta hai bên giọng tuy nhiên
Hai con đường, lý tưởng nghênh chiểu nhau
Tôi yêu tự do, công bình, chính trị
Chờ đợi dân lành a chơn, dân bùi

Đừng anh chớ rúc gieo mớ oan nghiệt
Nào giáo điếu, nào lừa mớ, gian tham
Nào khốn khổ, nào tù lao, tiêu diệt
Nên cấm hẳn đày đọa Bắc Trung Nam !

Tôi nói thà u anh không vui lắm
Thì xin nhìn đất nước mớ tởn xem
Có phải dân lành đói ăn, rách mớ
Chớ ngờ do, không mớ chút nhân quyền ?

Dòng Bắc Hải, Đàng chia đôi vĩ tuyến
Rời Đàng xưa quân xâm lược miền Nam
Có phải Đàng ném thớt binh xuống biển
Đoan tôn danh ngời ... "mớ tích" ... vinh quang ?

Có phải Đàng đã trở thù ác đẽ
Dân miền Nam sau khi cướp miền Nam
Nhãn "Cổ tích", mác "khoan khổ, hớ cớ"
Thức chớ tởn ngời quỳ quy, dã man ?

Có phải Đàng chặt cây rừng, trảm g
Đàng lút hàng năm nước nôi, dân chìm ?
Cứu trảm giết, tiễn kia Đàng giết
Hiến vớ tởn khắp Dân đói, đừng nhìn ?

Có phải đất dân Đàng thu, Đàng lầy
Dân biếu tình đời, Đàng trớ chớ a ?
Có phải khắp nơi lòng dân chán ng
Nhớ oán hận cao chớ tởn thớ a ?

Có phải Đàng bán dân làm nô lệ
Hết hồn rớ chớ ng nhớ nớ vớ không?
Nước ngời trớ. Đàng làm ngớ, mớ cớ
Chớ dân đen là thân phận khớ cùng!

Có phải trớ thớ bao em thớ t hớ
Đêm vớ a hè, ngày bớ rác tìm cớ
Trớ ng lớ p thớ u nhớ ng hotel vớ n mớ
Dân không nhà nhớ ng Đàng lớ m sân golf ?

Có phải Đàng bôi đen dòng lịch s
Đầy trớ thớ thù hận, dớ gian không?
Trăm năm trớ ng ngời i, ngời i thành công cớ
Luôn cúi Nga Tàu, khinh rớ tớ tông

Có phải thi u niên đ t đ i xuân tr
Đ t ng lai không là thoáng phân vân ?
Em gái m i hai môi tô, m t v
Ai th p đèn h ng m i m c thiêu thân ?

Có phải Đ ng, đ nh cao ng i ch m ch
Trên ngai vàng, lòng ch ng xót th ng dân
Ki u b o chúa, reo c i trên máu l
Trên b c vàng, trên quy n l c, phi nhân ?

Đ ng và dân rõ ràng hai giai c p
Đ ng sang giàu, dân nghèo đói, đau th ng
Đ ng th ng tr và ng i dân b tr
Đ ng tàn hung, dân kh n c c trăm đ ng !

L đã th m. M m xanh t lòng đ t
Đ n y ch i, đang l n gi a quê h ng
Dân Vi t Nam v i tinh th n b t khu t
S vùg lên mà r a m i cãm h n

Anh th a bi t nh ng l i tôi nói: ĐÚNG
Nên lo bu n mà ch ng dám nghe thôi
Đ ng s n Hãy nhìn vào s th t
Đ th ng thân và th ng đ n gi ng nòi

Th gi i ngoài kia t ng ngày bi n chuy n
Nh ng B c Hàn, Đông Đ c, nh ng Nam T
Kh i C ng S n đang đi vào cõi ch t
Vì lòng ng i b ng t nh gi c hoang m ...

Thì h i ch , h i anh và h i b n
Cùng chúng tôi, ta b c l i t đ u
Hãy thành th t cho tình không đ n b c
Mu n v n t i, ph i di t nh ng loài sâu!

Mu n đ t n c k p ng i trong h i m i
Mu n ta không mai m t chính đ i ta
Mu n dân t c t ng lai không mù t i
Mu n m no h nh phúc t i muôn nhà

Thì ta ph i đ p tan đ i áp b c
Phá gông xi ng đòi dân ch , t do
M t th ch chính quy n dân t o đ ng
Ph i không anh? dân Vi t v n mong ch ???

Tôi đang nói v i anh l i chí thi t'

Thơ NGÔ MINH HỒNG

Tên: Ngô Minh Hồng

Chức vụ: 21 Tháng 3 Năm 2010 20:10

Bóng con tim, bóng chân thót, tình ngổ ngáo
Anh chớ nghe muông nghe nhô tôi vớ n biếng
Trong lòng anh, nguông thác đã ngổ m khố i...

Dòng thác đó lổn dổn, lan rổn ng mãi
Trong trái tim ngổ ngáo i tiếng n bớ các anh
Thành nhổn ng dòng sông hổn ng vớ đớ i hớ i
Cùng vớ i muông lòng, đớ t lổ a đớ u tranh!

Ngày anh vớ, quê hổn ng vui biếng t mớ y
Cớ ba miếng vàng rớ c bóng cớ xớ a
Anh đớ c lổ i bớ n trớ ng ca thớ bớ y
Nhìn anh, tôi cớ i. Mớ t biếng c. Xinh chớ a ???